

Sessizlięi Yaratan B y 

Yavuz DEM RKIRAN

Sessizliđi Yaratana B y 

Yavuz DEM RKIRAN

Yeşil tepeler arasında şirin bir köyde, Büyücü Noodle uzun, eğri büğrü bir evde yaşırdı. Atölyesi her zaman gürültülüydü: iksirler fokurdar, dişliler takırdar ve sakalındaki minik çan tıngırdardı. 'Ah canım,' diye iç çekti, 'keşke huzurlu bir öğleden sonram olsa.' Ucu kıvrımlı ahşap asasını aldı ve bunu düzeltmeye karar verdi.

Büyücü Noodle asasını salladı ve 'Silencio Totalis!' diye bağırdı. Atölyeden parıltılı bir dalga fişkırdı. Birden fokurdayan iksirler sustu. Takırdayan dişliler durdu. Sakalındaki minik çan bile ses çıkarmadı. 'Ah, sonunda huzur,' diye fısıldadı, ama kendi sesini duyamadı. Omuz silkti ve en sevdiği koltuğa yerleşti.

Ama büyü atölyenin kapısında durmadı. Görünmez bir sis gibi tepeden aşağı yuvarlandı. Köyün çanları çalmayı bıraktı. Ağaçlardaki kuşlar gagalarını açtı ama şarkı çıkmadı. İnsanlar konuşmak için ağızlarını açtı, ama tek bir sözcük bile kaçmadı. Bütün köy tamamen sessizleşti. Herkes şaşkınlıkla etrafına bakındı.

Sessizlik çöktüğünde Pip köy meydanında çizim defteriyleydi. Arkadaşlarına seslenmeye çalıştı, ama ses çıkmadı. Toby ile Luna'nın kafası karışmış görünüyordu. Toby kollarını sallarken yuvarlak gözlükleri buğulandı. Luna örgüleri sallanarak ağzını işaret etti. Pip konuşmak için yeni bir yol bulmaları gerektiğini anladı. Kalemını kaptı ve çizmeye başladı.

Pip, Büyücü Noodle'ın eğri büğrü evinin hızlı bir resmini ve tepeye doğru bir ok çizdi. Bunu Toby ile Luna'ya gösterdi. Toby başını salladı ve turuncu sırt çantasından bir kâğıt çıkardı. Büyük harflerle 'Gidiyoruz?' yazdı. Luna başparmağını kaldırdı ve yerinde komik bir yürüyüş yaptı. Hepsi anladı: birlikte büyücünün atölyesine gideceklerdi.

Yolda başka sessiz köylülerle karşılaştılar. Luna boş tebeşir çantasını ve sonra ağzını işaret ederek konuşamadığını anlattı. Yaşlı bir fırıncı gülümsedi ve ona taze bir somun ekmek verdi. Toby bir kâğıda 'Teşekkürler!' yazdı. Fırıncı okudu ve başını salladı. Sözcükler olmadan bile iyilik paylaşmak kolaydı. Çocuklar tepeye doğru yollarına devam etti.

Atölyenin kapısında endişeli görünen Büyücü Noodle'ı buldular. Yeşil gözleri kocaman açılmış, uzun beyaz sakalı sarkmıştı. Çılgın jestlerle açıklamaya çalıştı, ama anlamak zordu. Pip büyük bir soru işaretli asa resmi çizdi. Büyücü üzgün bir şekilde başını salladı ve büyü kitabını işaret etti. 'Büyü yayıldı. Yardım gerek.' yazdı.

Toby defterini açtı ve köyün haritasını çizdi. Sessizliğin başladığı ve yayıldığı yerleri işaretledi. Luna tebeşiriyle atölyenin etrafına büyük bir daire çizdi. Büyücü Noodle 'Eksik malzeme.' yazdı. Büyü kitabını karıştırdı ve parlayan mavi bir çiçeğin resmini işaret etti. Çiçek nehir kenarında yetişiyordu, ama yolu hatırlamıyordu.

Çocuklar Toby'nin haritasını inceledi. Pip atölyeden nehre giden bir yol çizdi ve sonuna minik bir çiçek ekledi. Luna kürek çekmeyi ve sonra çiçek toplamayı taklit etti. Toby 'Onu bulabiliriz!' yazdı. Büyücü Noodle sessizce ellerini çırpı ve küçük bir mutluluk dansı yaptı. Çanı sessizce tıngırdadı, ama gülümsemesi her şeyi anlatıyordu.

Hep birlikte nehre doğru yola çıktılar. Yolda Luna dev bir balık hakkında bir hikâye anlatmak için abartılı jestler kullandı. Toby hangi yöne gideceklerini hatırlatmak için notlar yazdı. Pip geçtikleri yerleri çizdi: kıvrılmış bir ağaç, büyük bir kaya ve bir köprü. Konuşmadan bile güldüler ve macerayı paylaştılar. Takım çalışması sessiz yolculuğu eğlenceli kıldı.

Nehir kıyısında, parlayan mavi çiçeği küçük bir adada gördüler. Ama su geçmek için çok derindi. Toby 'Tekne gerek.' yazdı. Luna bir halat çekmeyi taklit etti ve Pip bir sal resmi çizdi. Büyücü Noodle'ın gözleri parladı. Yakındaki kütük ve sarmaşık yığını işaret etti. Birlikte basit bir sal yaptılar. Herkes yardım etti ve kısa sürede hazırды.

Büyücü Noodle ile Pip sala çıktı ve adaya kürek çekti. Pip parlayan mavi çiçeği dikkatlice topladı ve bir kavanoza koydu. Döndüklerinde büyücü çiçeği esasına ekledi. Asasını büyük bir daire çizecek şekilde salladı ve köyün üzerine sıcak bir ışık yayıldı. Yavaş yavaş sesler geri dönmeye başladı: bir kuş cıvıladı, bir çan çaldı ve fırıncı kahkahayla güldü.

Köy yeniden neşeli seslerle doldu. İnsanlar sevinçle bağırdı ve birbirine sarıldı. Büyücü Noodle'ın sakalındaki minik çan neşeyle tıngırdadı. Çocuklara sıcak bir gülümsemeye teşekkür etti. 'Çizimleriniz, notlarınız ve jestlerinizle günü kurtardınız,' dedi. 'Konuşmanın iletişim kurmanın tek yolu olmadığını öğrendim.' Çocuklar gururla parladı.

Kutlamak için köy önce sessiz sonra gürültülü bir parti düzenledi. Herkesin konuşmadan, yalnızca çizim ve jestlerle iletişim kurması gereken bir oyun oynadılar. Luna dramatik fil taklidiyle kazandı. Toby'nin notları en anlaşılır, Pip'in çizimleri en yaratıcıydı. Herkes sessizliğin onlara özel bir şey öğrettiğinde hemfikirdi.

Büyücü Noodle bir daha susturma büyüsü yapmayacağına söz verdi. Bunun yerine atölyeyi hafifçe uğuldayan 'huzurlu gürültü' büyüsü icat etti. Her çocuğa saklaması için minik bir çan verdi. 'Ne zaman çaldığını duyarsanız,' dedi, 'dostluğun birçok şekilde konuştuğunu hatırlayın.' Çocuklar çanlarını gururla taktı ve gittikleri her yerde tıngırdattı.

Böylece Yeşil Tepeler köyü neşeli sesleri ve akıllı çocuklarıyla tanındı. Hikâyeler paylaşmak ve sorunları çözmek için sık sık çizimler, jestler ve notlar kullandılar. Pip, Toby ve Luna iletişimin konuşulan sözcüklerden daha fazlası olduğunu biliyordu: iyilik, yaratıcılık ve takım çalışmasıydı. Ve bu hepsinin en güzel büyüsydü.